



VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKĪDRAS ROPNICAS IZDEVUMS

Iznāk kopš
1979. gada 25. oktobraCETURTDIEN,
1990. gada 3. augustāNr. 30 (551)
Cena 1 kap.

Arodbiedrības dzīve

PĒC PIRMĀ PUSGADA

(Turpinājums. Sākumu skat.
29. numurā)

Kolektīvaja līguma viens no pielikumiem saistīts ar darba apstākļu uzlabošanu. Nepatīkami, ka I pusgadā ir ievērojams nelaimes gadījumu skaits. Arodkomiteja ievēlēja **Andrejs Ozollapa** (4. cehs) un **Imants Birkavs** (2. cehs), kuriem uzticējam darboties darba aizsardzības komisijā, praktiski šo sabiedrisko pienākumu nepilda — brīvajā laikā neesot interesanti (?), darba laikā nepaspējot. Kolektīviem gan vajadzētu turpināt nopietnāk izraudzīt kandidātus arodbiedrības darbam. Rūpnīcas darba aizsardzības un drošības daļas darbība praktiski vērsta tikai uz tiri izteiktiem iespējamiem nelaimes gadījumiem, bet neviens rūpnīcas administratīvās daļas pienākumos neietilpst rūpes par strādājošo vīpārēja veselības stāvokļa uzlabošanu. Par saslimušajiem rūpējas mūsu poliklīnika, arodbiedrība sūta ārsteles uz sanatorijām. Bet tā ir tikai cīņa ar sekām, nevis rūpes par cēloņu novēršanu. No darba aizsardzības pielikuma kolektīvajam līgumam redzams, ka 1990. gada darba apstākļi tiks uzlaboti tikai 90 strādniekiem, katram iztērējot 560 rubļus. Bet saslimstības analīze par I pusgadu liecina, ka uz katrēm 100 rūpnīcā strādājošajiem ir 76 saslimstības gadījumi. Par nelaimes gadījumu darba nespējas lapa izmaksā 1,5 tūkstoši rubļu, bet pavisam — 177 tūkstoši rubļu. Tādas saslimšanas kā saaukstēšanās (neskaitot gripu), nervu un kaulu locītavu, slimības šajā pusgadā ir pieaugušas salīdzinājumā ar 1989. gadu.

7. ceha priekšnieks **Andrejs Renčis** sudzējas, ka cehā trūkst strādnieku vīriešu, jaunajiem muguras neturot, smagos rullus cilājot. Ceha priekšnieka uzdevē apstākļi ir nepārvarami. Bet vai tas tā ir? Kur tad paliek smago roku darbu mehānizācijas iespējas?

Rūpnīcā pieaug profesionālās saslimstības gadījumu skaits. Piemēram, bronhīts, kura celonis ir stikla putekļu iedarbība. Šādiem slimniekiem rūpnīcā faktiski mēs visi piemaksājam līdz viedajai algai, ko viņi saņēma pirms darba spēju zaudēšanas. Taču faktiski nekā nes tiek darīts, lai paši strādnieki iz-

mantotu kaut elementāros individuālos darba aizsardzības līdzekļus. Ierosinu, lai administrācija, turpināt sastādīt darba aizsardzības pasākumu plānus, vairāk pēmtu par pamatu rūpnīcā strādājošo saslimstības analīzes datus.

Vel viena nopietna problēma. Joprojām darba organizācijas un darba algas daļas un kadru daļas vadītājas nav atradušas, vai precīzāk — nav meklējušas risinājumu, kā izvairīties no kļūdām un pārpriekšniekiem, slēdzot darba līgumus. Šis kļūdas vēl papildina cehu priekšnieki, noformējot strādnieku parcelšanas. Runa ir par to, ka strādnieku pieņemot darba vai pārceļot citā darba rūpnīcā, viņi faktiski paraksta darba līgumu vai tam līdzvērtīgu parcelšanas dokumentu, kurā nav norādīts, vai, strādājot atbilstīgā darba, viņam bus vai nebus priekšrocības pensijas saņemšanā. Ir gadījumi, kad profesijas nosaukums stātu saraksta neatbilst tam profesijas nosaukumam, kas iesniegts sociālās nodrošināšanas nodaļai, kaut arī strādnieks gadiem veic vienu un to pašu darbu. Tā rezultātā peķšņi aīklājas, ka cilvēkam nav priekšrocības pensijas saņemšanā. Tas ir elementārs uzņēmuma trūkums pret strādniekiem, kuri strādā veselībai kaitīgos darba apstākļos.

Zinojuma noslēgumā arodkomitejas priekšsēdētāja izteica vairākus ierosinājumus konferences lemmprojektiem.

Rūpnīcas direktora **Ināra Poļaka** zinojuma konferencē nupublicējam, jo tā tēzes var izlasīt «Valmieras ķīmīķā» 7. jūnija numura publicētajā intervijā «Par mūsu aktuālām problēmām» un 26. jūlija numura publicētajā rakstā «Gads aiz gada».

Par ko runājam debatēs?

Direktora palīgs **Vilnis Miodle**:

— Turpinājis risinājuma meklējumi par deivīstāvu māju nodošanu pilsētai. Tas ir celtas nekvalitatīvi, tāpēc pirms nodošanas jāveic ķieģeļu apmūrēšana, šuvju hermetizācija (to šogad veiks Valmieras mazās mehānizācijas organizācija). Jānostiprina arī Gaujas krasti.

Rūpnīcas 2. bērndaržu nolemis nodot Lauktechnikas rajona apvēmībai (tad izdevumi samazināsies par 100 tūkstošiem rubļu). Rūpnīcas strādnieku bērni nodrošināti ar

vietām trijos bērndaržos. Samazināsies arī bērnu skaits grupās. Tiks veikti arī citi pasākumi.

Par zemes gabalu iedalīšanu izlemt vēl nevar, jo top zemes līgums.

Tehniskās daļas priekšnieks **Andris Staņevičs**:

— 1990. gada pirmajā pusē no plānotajiem pasākumiem par jaunās tehnikas ieviešanu ir izpildīti divi — par šītas savākšanu un stikla kausejamiem aparātiem vienam tekam. Izpildīti 5 pasākumi no darba aizsardzības plāna. Ieviesti divi pasākumi ekoloģiskās situācijas uzlabošanai. No racionalizācijas pirmajā pusgadā sasniegts ekonomiskais efekts 79 tūkstoši rubļu, bet darbs ir jāaktīvizē.

Rūpnīcas centrālās laboratorijas priekšnieka vietnieks **Haris Holsts**:

— Izpildīti divi plānotie pasākumi. Viens — automazgāšanas rekonstrukcija jāpārceļ uz nākamo gadu, sakarā ar projekta izstrādāšanu III ceturksni.

Galvena ekonomiste **Gita Gātere**:

— Pa etapiem tiek veikta darba samaksa vakara un nakts maiņām. Pārēja uz lielākām algām ir jāizdara uz rūpnīcas rēķina — daļa līdzekļu jāņem no darba algas fonda, 50 tūkstoši rubļu — no sociālās atbilstības fonda. Trešajā etapā paredzēts pamaksāt 20 procentus par vakara un 40 procentus par nakts maiņām. Sakarā ar to, ka vēl nav izstrādāti republikas likumi, jāpārceļ uz gada beigām kolektīva līguma pasākuma izpilde — rūpnīcas tehniskā un ekonomiskā izvērstā plāna izstrādāšana un gaidāmo perspektīvas peļņas pieaugumam 1991. gada.

Galvenais enerģētiķis **Jānis Pētermanis**:

— Neraugoties uz to, ka ražošanas apjomus samazina par 10 procentiem, rūpnīcas saimniecība pa līks tā pati un enerģētiskais nodrošinājums arī (jaudas un enerģijas patēriņš).

19. ceha noliktavas parzīne **Aija Riekstiņa**:

— Vajadzētu operatīvi atrisināt automašīnu mazgāšanas problēmas. Jāizbeidz mašīnu mazgāšana rūpnīcas teritorijā. Piemēram, to ļoti bieži dara pie centrālās noliktavas. Mazgājot mašīnas, rodas noteikudēņi, kas bojā materiālus un piesārņo vidi.

PAR DARBA DARBA LAIKA IZMAIŅĀM

Ar direktora pavēli noteikts sekojošs darba dienas ilgums, sākot ar 1990. gada 1. augustu: normālos apstākļos strādājošajiem — 8 stundas;

kaitīgos apstākļos strādājošiem — 7 stundas.

1., 4., 6., 13., 17., 18., 19. ceha darbiniekiem darba laika sākums pl. 7.45, darba laika beigas pl. 16.15 (8 st. darba diena) un 15.15 (7 st. darba diena).

2. ceha, noliktavu saimniecības, materiāli tehniskās apgādes un komplektācijas daļas, realizācijas

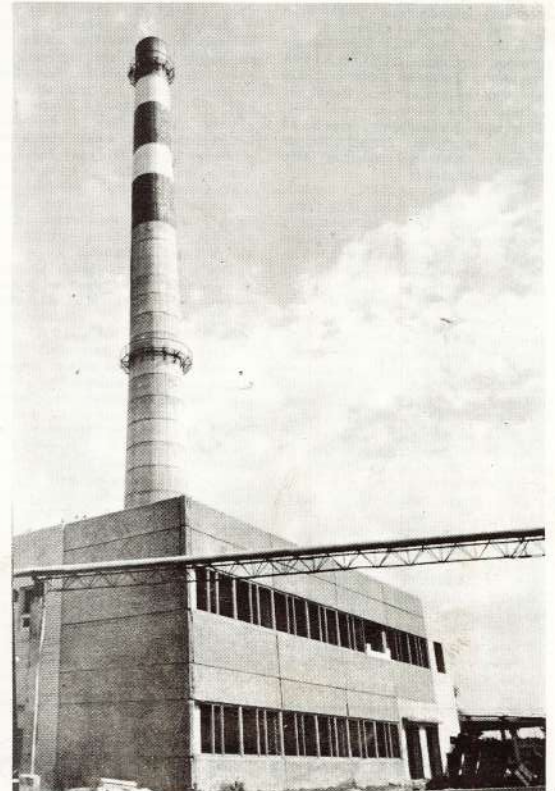
daļas, centrālās grāmatvedības, 12. ceha darbiniekiem darba sākums pl. 8, darba laika beigas pl. 16.30 (8 st.), 15.30 (7 st.).

Plānu ekonomiskās daļas, darba organizācijas un darba algas daļas, kadru daļas, ražošanas daļas, administratīvi saimnieciskās daļas darbiniekiem, rūpnīcas vadībai, personāla pie rūpnīcas vadības darba sākums pl. 8.15, darba dienas beigas pl. 16.45 (8 st.) un 15.45 (7 st.).

Pārējo cehu un daļu darbinieki darbu uzsāk pl. 8.30 un beidz pl. 17 (8 st.) vai 16 (7 st.).

Sakarā ar darba laika pārtēriņu I pusgadā un jūlija, pirmssvētku diena 6. novembrī darba laiks tiek saīsināts par 2 st. 45 min. normālos darba apstākļos un 1 st. 45 min. kaitīgos darba apstākļos. Pirmssvētku dienas 24. un 31. decembrī darba laiks tiek samazināts par 3 stundām normālos apstākļos strādājošiem un par 2 stundām kaitīgos apstākļos strādājošiem.

Pusdienas pārtraukums visiem, kas strādā pēc piecu dienu darba nedēļas, tiek noteikts 30 minūtes.



⊙ Jaunais dūmeņis ir uzcelts, taču darbi vēl turpinās. 43. celtniecības pārvaldes laudis strādā katlumajas jaunajā korpusā, kur atradīsies sūkņu stacija un sadales iekārtas. Jācer, ka celtņieki darbus šajā objektā beidzot sekmīgi novedīs līdz galam.



⊙ Jaunajā 60 dzīvokļu mājā, ko rūpnīca cēl saimnieciskā kartā, rīt iekšējas apdares darbi. Šajā jaunceltnē Georga Apīna ielā strādā kooperatīva «Gauja» celtņieki.

ALEKSEJA KOZINECA foto

UZ SATIKŠANOS!

Kur? Protams, rūpnīcas kopmītnu bibliotēkā, lai pabūtu kopa ar doktoru Zivago, ar Simenona varoņiem, ar Ojāra Vācieša, Arījas Elksnes dzejas rindām un citu autoru darbiem.

Kā tagad visur, arī šeit notikusi kadru maiņa. Man pretī panacas divas smaidošas, laipnas plauktos esošā parzinātājas: **Laima un Ausma**.

Abas te strādā tikai trešo mēnesi, taču vēl nav isti iedzīvojušas. Pirmie divi mēneši pagājuši, lai ar gramatas inventarizētu, lai ar tam iepazītos. Gramatu šeit nav mazums — apmēram piecdesmit tūkstoši.

Pagaidām nākot maz lasītāju. Vasārā Rudens drūmajos vakaros pieplūdums būs lielāks. Un vēl tas, diemžēl, ka divas trešdaļas grāmatu ir krievu valodā. Par to būtu jāpārdomā! Saprotams, ka latviešu lasītājs pārsvara dosies uz rajona centrālo bibliotēku. Lai

gan vienu otru gramatu, kuru centra grūti «notērt», visai viegli var te samānīt.

Daudz labu grāmatu par mūziku, teātri, maksu. Tapat par ceļojumiem. Tikai ļoti mazs pieprasījums no lasītājiem. Viņus visvairāk interesējo detektīvi, karš, fars, fantastika un mīlestība. Pārsvāra detektīvi un mīlestība. (Šie jēdzieni bieži savienojami kopa, vai ne?)

Pamaz tehniskās literatūras. Tapat dzejas darbu. Jaunatne var iedzīvināt bērnu grāmatu tēlos. Interesenti var iepazīties ar pūkropības, darzkopības, sūšanas un kulinārijas noslēpumiem. Vajag tikai gribēt kaut ko darīt!

Izveidota ļoti jauka lasītava. Lidz ar tās piemēšanu, sakas problēmu jautājums. Daudz dažādu avīžu un žurnālu lasītava (lasot maz) Kur tos salikt? Pasreizeja plaukta konstrukcija: divi krēslī un delis, Telpas patumšas, (Nobeigums 2. lappusē)

